

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **B. B.**, zastoupeného Organizací pro pomoc uprchlíkům, zmocněncem se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Hradčanské náměstí 5, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 5. 2021, č. j. 9 A 213/2018-102,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 18. 6. 2021 kasační stížnost, již se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Městský soud tímto rozhodnutím zamítl stěžovatelu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2018, č. j. 308454/2018-VO.

[2] Stěžovatel dále v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Soudní poplatky za oba návrhy však spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatil. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 24. 6. 2021, č. j. 3 Azs 188/2021-11 k úhradě obou soudních poplatků vyzval a stanovil mu k tomu lhůtu 15 dnů od doručení usnesení. V usnesení stěžovatele rovněž poučil o následcích, které nastanou, nezaplatí-li soudní poplatek za kasační stížnost nebo zaplatí-li jej pozdě.

[3] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 4 odst.1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud vyzve poplatníka k zaplacení poplatku, nebyl-li tento poplatek zaplacen společně s podáním kasační stížnosti, a určí mu k tomu lhůtu alespoň 15 dnů; výjimečně může určit lhůtu kratší. Podle stejného ustanovení soud po marném uplynutí této lhůty řízení zastaví, přičemž k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Usnesení s výzvou k zaplacení soudních poplatků bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím zvoleného zástupce do jeho datové schránky dne 28. 6. 2021. Poslední den stanovené patnáctidenní lhůty připadl na úterý 13. 7. 2021. Stěžovatel v této lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil, nepožádal o osvobození od poplatkové povinnosti a ani soudu nesdělil žádné okolnosti, které by osvědčily, že tento soudní poplatek nemohl bez své viny zaplatit. Lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost tak marně uplynula dne 13. 7. 2021.

[5] Jelikož stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona zastavil. S ohledem na to pak již nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť ani případné přiznání odkladného účinku nemá na běh lhůty pro zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost vliv a nemůže proto procesní důsledek marného uplynutí této lhůty žádným způsobem zvrátit.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. srpna 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu